

॥६२॥३॥६४॥६५॥६६॥६७॥६८॥ इति सौमिके पर्वणि नैलकंठीये भारतभाष्ये सप्तमोऽध्यायः ॥७॥ ॥७५॥ तथेति ॥१॥ कच्चिनोपलक्षिता वित्यत्र कच्चिदित्यावर्त्तते ॥२॥ ३॥ पांचालैः पूर्व
 सत्यशौचार्जवत्यागैस्तपसानियमेन च ॥ क्षांत्या भक्त्या च धृत्या च बुद्ध्या च वचसा तथा ॥६२॥ यथा वदहमाराद्धः कृष्णो नाह्निष्टकर्मणा ॥ तस्मादिष्टतमः कृष्णाद
 न्यो मम न विद्यते ॥६३॥ कुर्वता तात संमानं त्वां च जिज्ञासतामस्य ॥ पांचालाः सससा गुणमस्य मया ॥६४॥ इति सत्यशौचः ॥६५॥ अग्निभूतास्तु काले नैषामद्यास्ति जीवितं ॥६५॥ एवमुक्त्वा महात्मानं भगवानात्मनस्तनुं ॥ आविवेश दौचास्मै विमलं स्वप्नमुत्तमं ॥६६॥ अथाविष्टो भगव
 ताभूयो जज्वालते जसा ॥ वेगवांश्चाभवद्युद्धे देवस्तृणैर्न ते जसा ॥६७॥ तमदृश्यानि भूतानि रक्षांसि च समाद्रवन् ॥ अभितः शत्रुशिबिरं यातं साक्षादिवेश्वरं ॥
 ॥६८॥ इति श्रीमहाभारते सौमिके पर्वणि द्रौणि कृतशिवार्चने सप्तमोऽध्यायः ॥७॥ ॥७३॥ ॥७३॥ धृतराष्ट्र उवाच तथा प्रयाते शिबिरं द्रोणपुत्रे
 महारथे ॥ कच्चिन्नुपश्रुज्य भोजश्च भयार्तो न व्यवर्त्ततां ॥१॥ कच्चिन्नवारितौ क्षुद्रैरक्षिभिर्नोपलक्षितौ ॥ असत्यमिति मन्वानो न निवृत्तौ महारथौ ॥२॥ कच्चिदु
 न्मथ्य शिबिरं हत्वा सोमकपांडवान् ॥ दुर्योधनस्य पदवीं गतौ परमिकारणे ॥३॥ पांचालैर्निहतौ वीरौ कच्चिन्नुत्सवतां क्षितौ ॥ कच्चित्ताभ्यां कृतं कर्म तन्ममाच
 क्ष्वसंजय ॥४॥ संजय उवाच तस्मिन् प्रयाते शिबिरं द्रोणपुत्रे महामनि ॥ कृपश्च कृतवर्मा च शिबिरद्वार्यतिष्ठतां ॥५॥ अश्वत्थामा तु तौ हृत्वा यत्नवतौ महार
 थौ ॥ प्रहृष्टः शनैर्कैराजन्निदं वचनमब्रवीत् ॥६॥ यत्तौ भवतौ पर्याप्तौ सर्वक्षत्रस्य नाशने ॥ किंपुनर्योधशेषस्य प्रसुप्तस्य विशेषतः ॥७॥ अहंप्रवेक्ष्ये शिबिरं च
 रिष्यामि च कालवत् ॥ यथानकश्चिदपि वां जीवन्मुच्येत मानवः ॥८॥ तथा भवद्भ्यां कार्यस्यादिमि निश्चितामतिः ॥ इत्युक्त्वा प्राविश द्रौणिः पार्थानां शिबिरं
 महत् ॥९॥ अद्वारेणाभ्यवस्कंधविहाय भयमात्मनः ॥ सप्रविश्य महाबाहुरुद्धेशज्ञश्च तस्य ह ॥१०॥ धृष्टद्युम्नस्य निलयं शनैर्कैरभ्युपागमत् ॥ ते तु कृत्वामहकर्म
 श्रान्ताश्च बलवद्रणे ॥११॥ प्रसुप्ताश्चैव विध्वस्ताः समेत्य परिधाविताः ॥ अथ प्रविश्य ते दशमधृष्टद्युम्नस्य भारत ॥१२॥ पांचाल्यं शयने द्रौणि रपश्यत्सुप्तमंतिका
 त् ॥ क्षौमावदाते महति स्पृष्ट्वा स्तरणसंवृते ॥१३॥ मात्स्यप्रवरसंयुक्ते धूपैश्चूर्णैश्च वासिते ॥ तं शयानं महात्मानं विस्वव्यमकुतो भयं ॥१४॥ प्राबोधय तपादेन श
 यनस्थं महीपते ॥ संबुध्य चरणस्पृशादुत्थाय रणदुर्मदः ॥१५॥ अभ्यजान दमेयात्मा द्रोणपुत्रं महारथं ॥ तमुत्पतंतं शयनादश्वत्थामामहाबलः ॥१६॥
 निहतौ सौतैस्त्वपतां कच्चित्कोपात्स्वपतां पांचालानां कर्मवधाख्यं ताभ्यां कच्चिन्नुत्तमिति संबधः ॥१७॥ वांयुवां प्राप्येति शेषः ॥८॥ ५॥ ६॥ ७॥ उद्देशज्ञः धृष्टद्युम्नस्थलज्ञः ॥१०॥ ११॥ १२॥ १३॥ १४॥ १५॥ १६॥